

Lacrima Lacrimii

Alina Drăgan

Nimeni nu înțelege....
Nimeni nu înțelege în
Ce direcție bate timpul,
În ce sclipiri
Sau prin ce mijloace
Se curmă clipele...
Nimeni nu înțelege
Universul,
Viața,
Menirea,
Agonia Întrebării sau
Pauza dintre oameni...
Nimeni nu pătrunde distanța
Sau apropierea,
Zgomotul surd
În care se rupe o inimă
Sau plimbarea printre
Propriile dureri
Cu o călăuza mută
Abandonată
Propriei tăceri...
Nimeni nu înțelege aerul
Umbros din pădure,
Florile toamnei,
Nisipul risipit
Sau ploile noroioase
De noiembrie...
Nimeni nu prinde gustul unui
Zâmbet,
Al unei lacrimi,
Al unui sărut
Sau al fricii care ne desparte
Cu desăvârșire de
Propriul absolut....
Nimeni...
Nimic nu se agață de noi
În acest suflet însingurat
În care ne târâm ,
Mocnind suspinul care ne-a
Născut cu
Setea de a iubi și de a fi
Iubit...
Nimeni nu ne toarce în palma

Sa lacrimile ursuze,
Căci ne clădim suferința
Din noi înșine...
Nimeni nu înțelege că
Toți trecem pe-acolo...
Pe urmele umbrelor
Care ne urmăreau odată...